

de două ori în septembra: **Joi** — si
miercură; era cindu va preinde im-
punită materiei, va fi de trei său
de patru ori în septembra.

Numărul de prenumeratiune,

pentru Austria:

în întregul	8 fl. v. a.
semimetea de anu	4 fl. v. a.
anual	2 fl. v. a.

pentru România și strainatate:

în întregul	12 fl. v. a.
semimetea de anu	6 fl. v. a.

ALBINA

Prenumeratiuni se fac la toti dd. cor-
spondinti ai nostri, si de a dreptul la Re-
dactiune **Stationsgasse Mr. 1**, unde
sunt a se adresa si corespondintele, ce pri-
vescu Redactiunea, administratiunea seu
speditură; căte vor fi nefrancate, nu se vor
primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunțe si alte comunicatiuni de
interesu privat — se respunde căte 7 or.
pe linia; repertile se facou pretin scu-
diu. Pretiul timbrului căte 80 or. pen-
tru una data se anticipa.

Budapest, in 5/17 iuniu 1874.

Casi unu fulgeru din seninu — lovi
constitutionalismul nostru austro-
giaru, privilegiatu-mitiusos — ala-
teri scirea telegrafica, cumca minis-
trul comunu de resbelu, baronulu
in, este dimisiunatu, ér in loculu seu
mitu, comandantele din Praga si
vernatoriulu Boemiei, baronulu *Koller*.

Tôte foile, inspirate si ne-inspirate,
paru capetele ca sè ghicésca, că
côte pôte se fie adeveratulu motivu?!

Firesce că — unulu un'a, altulu
a crede, dar — mai nime nu se
cesce, carele sè pretinda, că elu ar ave-
tra informatiune.

De aci este, că tóta lumea tiene
emplarea de unu secretu din sferele
si nalte; ér acésta creditia inspira —
sa si temere!

Cei mai multi sciu sè aduca cevasi
le, ce imparu destulu de plausibile,
pre aceea, cumca — déca a avuta
a feliu de conflictu in oficiulu seu
Kuhn, apoi acel'a nu l'a potutu avé
cátu cu sfere, persone, séu autoritatii,
cadu afara din cadrulu constitu-
mei.

Ací se insira in prim'a linia archi-
tele *Albrecht*, ca supremu inspectore
i intregei armate; apoi se insira —
iutantur'a generale; in fine nou orga-
nalu *statu majoru*.

Dar — ce ajunge, cindu ori-cine,
cum splica, mangaiare n'affa!

„Lloyd,” oficiulu lui *Andrássy*,
destulu de naivu, a marturisí pe fa-
că — instinctulu i spune, cumca
dragerea baronelui de *Kuhn* — celu
inu nu pôte insemná nemic'a bine!“

Totu acésta fóia, in cele mai noué
subratuni ale sale vré a face sè se
da, cumca curatú numai nemulti-
tira generale ce a intempinatu norm'a
pentru pensiuni, si de la care densulu
data cu capulu n'a voit u sè recéda, —
mai acésta ar fi fost caus'a retragerei
le. Dar — sirulu de avangiamente si
locatiuni militarie, ce urmà dupa de-
sunarea baronului *Kuhn* in sferele mai
alte — totu impare a dovedi alta-ceva!

Despre urmatorulu seu la impor-
antele postu érasi nimicu alt'a favora-
u nu sciu sè spuna foile, de cătu că

— este soldatu si numai soldatu si or-
bisu ascultatoriu de porunc'a de susu!

Vai, vai si ér vai! Aci se vede, ce
precaria, ce slaba ca umbr'a si fumul
este starea constitutionalismului nostru
mitiusos! Cátu am tocant'o noi acé-
st'a surdiloru domni de siepte ani in
coci!

Aci ne oprimu; sè mai asteptam,
sè mai vedem.

Diet'a Ungariei ieri in ambele case
tieni si siedintie, cari merita amintire mai
cu de amenuntulu, dar despre cari din
lips'a spaciului, reportulu cauta sè-lu
amanamu pentru nrulu celu mai de
aproape.

Din strainetate avemu se inregi-
stramu numai unu evenimentu de inter-
esu. In siedint'a de alalta ieri a adună-
rii nationale din Versalia, *stang'a centrale*
pasí pre facia cu propunerea, ca *aduna-*
rea sè proclame si organisedie definitiv-
minte Republ'ca cu Mac-Mahon ca preside-
dinte pe siepte ani, adeca pon'la 20 noem.
1880. Intréga drépt'a si cu guvernul
s'a opusu urgintie, dar Rapublicanii de
tôte nuantile stangei o cerura, si asiá
facendu-se votare nominale, se primi:
antaiu, ca propunerea sè se dée comisiunei
pentru constitutiune; a dóu'a, cu
345 de voturi, contra 341 se primi si
urgint'a.

Iute dupa acésta voindu a paralisa
lovit'ra, monarchistulu *Laroche Foucauld*
fece propunerea pentru proclamarea mo-
narchiei, dar adunarea nationale — cu
majoritate de voturi denegà avisarea si
a acestei propunerii la comisiunea pentru
constitutiune.

Din acésta intemplare déjà multi
deducu, că partit'a republicana — tomai
dupa atacurile nerusinate ale Bonapar-
tistiloru, incepe a se redicá de asupra in
Francia.

Budapest, in 16 iuniu n. 1874.

Unele foi germane din Cislaitania
sciu sè ni dée informatiuni — ca si po-
sitive, despre organisarea unui *congresu*
bisericescu pentru Bucovina, specialmente
despre compunerea aceluia. Dupa tôte da-
tele, asiá vedem, că este vorba de misera-
bil'a combinatiune, care nainte de mai multi
ani, in timpulu nevoielor si necasuriloru

nemarginite ale credintiosiloru, s'a fa-
cutu prin midilocirea pecatosului capu
diecesanu de atunci. Si acuma, chiar acu-
ma, acele combinatiuni sè fie primitu
sanctiunea pré nalta si — sè vina in
aplicare! Zam'a negra si amara, pre ca-
re a fert'o *Hacmanu* nefericitulu si cu
Schönbach ticalosulu de elu, acuma, du-
pa mórtea celuia si dupa — alungarea
séu desertarea cestuia, s'o sórba — ómenii
de bine !!

Éta o micutia schitia despre cu-
prinsulu opului: Congresulu se compune
din 48 de membri, 24 clericali si totu atati
lumeni.

Clericalii se alegu in 4 corpori
electoralii prin intregu clerulu regulariu
si seculariu; dintre cei 24 laici, 3 nu-
mesce MSa, ca supremulu patronu, 6 alegu
ceialalti patroni, adeca proprietarii
mari din Bucovina; 5 se alegu de cres-
tinii de prin orasia, ér 10 de poporatu-
ne rurale. Impartirea cercuriloru o face
capulu tierii, adeca *autoritatea politica*!
De asemeuea alegerie se dispunu prin
capulu tierii, in contielegere cu eppulu.
Convocarea congresului se face prin
MSa, si in congresu are a fi de facia, cu
mari drepturi, pana si cu dreptulu d'a
prorogá congresulu ori cindu i va placé
— unu comisariu alu stepanirei de statu,

Noi asiá scim, că aceste combinatiuni,
atunci candu s'a facutu, au fost nu mai
pentru adunarea primului congresu con-
stituitoriu. Sperandu că acésta natura a
dispusetiuniloru li a remasu, marturismu
că acésta speransia ni este umic'a man-
gaiere.

Adunarea generale a asociatiunei aradane romane nationale pentru cultur'a poporului.

Aradu, in 3/15 iuniu 1874.

Reuniunea nostra, sub titlulu din frunte,
infintiata la 1862 pentru unu scopu atatu de
nobilu si frumosu, pentru de a inaintá cultu-
ra romana nationale prin sprinirea scolelor oru,
si a scolariloru, a literaturii si a literatiloru, si
chiar prin conversarea cu poporulu spre a-lu in-
fluinti de a dreptulu, — acésta Reuniune, dupa ce
dintru incepulu luase unu sboru
multu promitiatoriu, curendu, si a nume de la
instalarea la potere a magarismului eschi-
sivu si inaugurate luptei politice pentru es-
sistint'a nationale, a pornit rapede spre de-

cadere, ér de patru ani in coci, de cindu si
ceriul ne puse la pedepsa, blasphemandu-ni
campii si holdele — cindu prin seceta, cindu
prin versari si innectri, — ea devenise de se
tientea dejá mòrta; — acésta Reuniune, carea de
trei ani, de la 1870 nici nu se mai intruni la
adunare generale, pre cum prescriu statutele
pe fie-care anu ordenarminte o data, — estu
timpu, si anume in diu'a de astazi, asta di-
cindu fortindu chiar imprejurările, pre cum
s'a cam potutu observá din comunicatiunile
publicate in acésta fóia, se aduná si-si incepù
éras activitatea, carea de ocamdata, pre cum
vom vedé din acestu reportu, va merge mai
vertosu spre scopulu, de a-i eru si delatura
pedecele, si astfelui de a o aduce érasi in cursu,
ca sè-si pôta indeplini chiamarea.

Inca de ieri, dominica, dupa mediasi di-
rectiunea a fost adunata, pentru d'a statorf
reportulu seu; ér astazi pe la 9 ore de demini-
tia se infacisia unu nru — desii nu mare,
totusi destul de frumosu de membri la
localitatea spaciosa din Casele dlui *Dogariu*.

Notamur intre personele venite mai din
departare pre dnii *Antoniu*, *Alessandru* si
Eugeniu Mocioni, pre dlu Vicariu episcopescu
din Orade I. *Metianu*, pre *Babesiu*, pre mai
multi din Lipova si Nadlacu etc. etc.

Dupa cele ce se respandau — in totu
modulu, in tipu de banuele si chiar inculpări
facia de Directiunea de unii membrii ai ei,
se nutria temeri despre conflicte, si asiá prin
conversatiuni private s'a incercat complana-
rea ne'ntiegériloru, carea pana la unu punctu
ore care a si succesi.

Adunarea s'a deschis la 10 ore prin
dlu primu-vice-presedinte alu asociatiunei,
Sigismundu Popoviciu, presedintele tribuna-
lului regiu din *Ienopolu*, carole insa chiar nu-
mai pentru actulu de deschidere s'a infaci-
siatu, avendu in data a calatori. Deci densulu
numai de cătu propuse a se alege si pana la
rondu seu, unu presedinte ad hoc, indege-
tandu prestatia persona a dlui vicariu
Metianu. Adunarea primi cu aclamatiuni de
bucuria, ne voindu nici sè asculte escusatiu-
nile dlui Vicariu.

Ocupandu acesta sediul cu căte-va
cuvinte de multiamire, se pasi mintenu la
ordinea dilei, unde la primulu locu erá ale-
gerea de presedinti.

Cu totalitatea voturiloru adunate se
alese de primu-presedinte II. Sa dlu *Eppu*
Miron Romanu; de primu-vice-presedinte
pré santi'a sa parintele I. *Metianu*, de alu

lui si foră scire — din indemnui naturalu — fa-
ceau ceea-ce erá bine si dreptu.

Intr'un'a de dile resună prin munte cor-
nulu de venatória, si aprópe de sor'a cea
placuta ce se chiamá „Dreptate, se opri uimitu
unu venatoriu pe unu calu aprigu. Era
Regel' oménimesi, unu erou teneru, plinu de
putere; ochii expresivi si luminosi ai dinei
de padure lu-incantara si cautatur'a loru pe-
trunse adunou in anim'a lui. Selbataci'a si
puterea de venatoriu lu-parasira dodata,
man'a-i tremuratória scapă arculu puternicu,
si saget'a omorótoria i cad iù intre florile mi-
rositorie de padure. Se cobori de pre calu
si comanda suitei sale, si faca asemenea. In-
tempinarea ast'a i se paru, ca o ochire a sortii.
Etu coru man'a Dreptatii, ca sè imparta
corón'a cu densulu, si i fia consórtia vietii,
mam'a descendentalor sei. Tener'a gratiosa
i intinse cu afila man'a si totusi — cu super-
bia; pentru că se semtiá de origine dieésca.
Atunci regele si-scóte anelulu de pre degetu si
lu-predă miresei sale, dicendu-i: „Grigesce de
anelulu acest'a, ca de lumin'a ochiului;“ pen-
truca dupa tradițiunea neamului meu, de la
care lu-erediesc, posiede una potere magica
séu unu farmecu puternicu. Eu me re'ntoreu
inca mane la castelulu meu regescu. Prese

pucinu sè te afli si tu acolo. Dupa anelulu
acest'a te voi recunoscere.“

Sor'a reputatiosa audise cuvintele acestea.
In anim'a ei se sterni ura si sirectia. Ce putere
pote sè alba anelulu? — cugetá ca intru si-
ne si apropiandu-se de sfetniculu regelui, i
dice: „Ce insusire are anelulu? Regele n'a
spusu surorii mele; dupa ce inse pe acésta
eu o iubescu ca pe mine insa-mi, si de ora ce-
asiu vré s'o scapu de óre-care fapta nepre-
cugetata, te vogu sè-mi descoperi secretulu!“

„Celu ce posiede anelulu,“ — responde
sfetniculu, — „acel'a posiede töte gandurile
Regelui. De ce sè nu ti-o spunu acésta? Re-
gele d'a ceea a retacutu secretulu acest'a, ca
soror-a sè nu fia pré indrasnética, si i-a datu
anelulu, ca sè se scape pe sine insusi de cursulu
gandiriloru sale. Tu vodi, ce impresiune a
facutu ea asupra lui.“

Regele parasesce valea.

Cátu de ferice esti tu dise Nedreptatea,
catra soru-sa. Pe mine nu me va cere nime,
pentru că nu sum asiá de frumosu ca si tine.
Acum, déca te despartiesci de mine, fă pentru
mine cea parasita o jertfa mica din abun-
danti'a norocului teu. Dă-mi anelulu din dege-
telu teu; acest'a are calitatea d'a face frumosu
si placutu pre celu celu-pórtă, tu ce trebuie-

tia mai ai de elu! Ajuta-mi, ca prin mag'a
sa sè dobendescu ceea-ce mie mi-a denegat
firea si cu ceea-ce pe tine te-a indiestratu
statutu de multu!“

„Pe mine me iubesc Regele, si ast'a
mi-este de ajunsu“, — respunde sor'a. „In sfer-
su de ce sè am lipsa de anelul? Atatu de
mare mi-este increderea in iubirea regelui
si in cuventulu lui, in cătu mag'a asta jo-
dau forci nici o grige.“

Cu acestea scóte anelulu de pre degetu
si-lu dede cu bunetia sirectei surorii.

Logodita peste pucinu se porni pe cale
catra castelulu regescu. Intre siriole de la-
creme si-lu diu'a buna de la soru-sa. Dar
si acésta se puse pe cale numai de cătu. Ea
apucă unu drumu lateralul, cu multu mai sel-
batecu si ne-amblatu, dar cu multu mai
scurtu ca celu bunu. Pe langa aceea avea si
petioare de două ori asiá iuti, ca soru-sa. Câte
odata desisiulu i smulgea perulu din capu, ér
spinii i inghimpu petiorulu, dar ea nu sem-
toria.

In urma Dreptatea ajuuse cu anim'a
sbatatória de bucuria la port'a curtilor re-
gesci. Din intru audi musica si unu scomotu
surdu de bucuria. Cindu intră ince in lantru

FOISIÓRA.

←

Parabol'a

„Dreptatea“ si „Nedreptatea.“

(Din „Tagblatt“ nr. 130, de N. Petru P.)

Intr'o vale placuta locuiau două surori, cari
semenau un'a cu alt'a nici la faptura, nice
gandiri. Pe un'a o chiamá „Dreptate,“ pe cea
„Nedreptate,“ un'a era placuta, buna de
ima, cealaltă însezelbata, malitiosa. Cea plă-
ta iubia capriolele si se jusă adesea cu puii
si dens'a de multe ori se punea si siedea pe
schisul fragedu alu padurei. In apropiarea ei
săla peducelulu, infloria branduscă si se
voltau fragede; d'asupra pe culmi resună-
teculu melancolicu alu mer

duoilea vpresiedinte - MSA dlu canonica din Lugosiu Mih. Nagy.

De notari ai adunării generale fusera în asemenea modu alesii dd. Pavel Popu și Hosu-Longinu.

Delegendu-se acum o deputație pentru d'a duce dlui Eppu scirea despre alegerea sa de presiedinte si de a-la invită sè bine-volioșca a-si ocupă scaunul si a conduce adunarea, intr'aceea se pasă mai de parte dupa ordinea dilei.

Se dede cete reportul Directiunei, si — la propunerea dlui George Popa, se numi în data o comisiune de trei membri, (Stanescu, Popa și Vulcanu,) care să iecă la essaminare reportul peste totu si să facă votu pentru pertractarea aceluia in generalu seu in specialu.

Dlu membru Andreiu Popu si-manifestă instruirea, că in reportu nu se amintesc despre legatele dupa Cresticu si G. Popa. La aceasta Vice-directorele Desseanu dede deslucirea, că acele cause demultu se află regulate prin adunarea generale si se află numai in aretările despre averea societății.

Dlu Petru Petroviciu, cu privirea la unele inculpatiuni ce se facu asupra sa ea a fostului notariu alu Directiunei, anuncia că este gat'a si doresce a i se dă ocasiune d'a dovedi, cumca imputările ce i se facu, se facu fara temei.

Babesiu recomanda in atentia comisiunei de trei specialminte propunerea ce se face pentru modificarea §-lui 6 din Statute.

Dupa aceasta la propunerea lui Aless. Mocioni siedint'a se suspende pe o óra, pentru ca comisiunea să-si poată face detorint'a.

La óra 12 de mediudi

redeschidiendu-se siedint'a, dlu Eppu presedinte se infacișiedia si ocupandu-si scaunul, multiamese in cuvinte petranduțorie pentru onórea si incredere ce i s'a datu si promite că precum la infinitarea ei a sprigita cu placere acesta asociatiune, asiā si acumă pururiā o va imbracisā cu caldura, pentru scopurile ei cele frumose.

Babesiu din aceste cuvinte ia motivu pentru d'a aminti, cătu de multu dlu eppu presedinte — nainte cu 11 si 12 ani, atunci ca protosincel, a contribuit spiritualminte si in mosura precumpenitora si materialminte pentru intemeiarea acestei insociri nationale, deci lu-róga, că intru asemenea să nu progete a contribui si astadi pentru salvarea essintiei ei, prin ajutoriulu seu valorosu intru descurcarea afacerilor ei confuse si amorte.

Mircea-Stanescu propune opiniunea comisiunei de trei asupra reportului directiunei, care opiniune esto: că — fiindu ne-aperata trebuintia de a se limpedi si descurcătote punctele ce imparu complicate si incurcate in reportu, si adeca a se limpedi si descurcă prin essaminarea tuturor actelor si aferelor asociațiunei dela infinitarea ei: să se esmita o comisiune, asia dicendu permanent, de cinci membri, carea — celu multu in

trei luni să dea reportu si opinune lamuritoria despre tóte, incătu pe acelu temeu să se poată aduce o judecata definitiva asupra manipulatiunoi de pana acum si despre starea lucrurilor si să se poată dă absolutoriu Directiunei.

Acestu votu se primesc, eu adausulu, că reportulu comisiunei indata ce va fi gat'a, să se subterne II. Sale dlu presedinte, carcle, indata va convoca adunarea gen. pentu de a se continua si do a-si termină agendele, pana atunci avendu a fi amenata.

De membri ai comisiunei permanent se propunu si se alegu dd. Bociianu, Stanescu, George Popa, Pav. Popu si Hosu-Longinu.

(Aici este locul ca să observămu — măcar intre parentese, dar cu vóce nalta si cu tóta apesarea cuventului — urmatorele: Dupa jaimale ce s'a respondit meren prin tóte părțile — de vr'o 6-7 ani incocă, cumca la Directiunea asociațiunei din Aradu s'ar fi manipulandu — pana si banii — nu numai reu, ci — mai multu de cătu reu, adunarea presinte, am poté dice — in unanimitate primă comisiunea propusa pentru stricta essaminare — nu numai, ci o primă cu tóte personele, chiar cum si le-a alesu si recomandatū opusetiunea.

Dar cu tóte si pre langa tóte, noi credem, că domnii din comisiune precepă bine, cumca oficiulu loru nu poate fi, si că n'ar face servitul causei, a se impedece in minutii si bagatele si a ambă dupa sicane, — cum unii neprincipali se temu, că are să urme. Minutiele si bagatele — poate să-si le notezi, poate să caute dora chiar o sistema in ele, déca va gasi; dar scopulu adevăratu alu ei este: a eruă si constata scaderile mari si principali, acelea, cari dora au fost causele de asociatiunea nusi-a potutu implini bine chiamarea, — si a pune pe adunarea generale in poziunea de ale corege si preventi in viitoriu.)

Incătu pentru propus'a de directiune modificare a statutelor in §. 6, comisiunea de trei n'a aflat'o necesaria, de unde deci se desvolta o disputa lunga despre aceea, că — óre ce este mai bine: ea membrui să se primăseca ca si pana acumă, pre langa ofertu de căte 2. fl. la anu, pe căte trei ani, din care ofertu pe fie-care diumatate de anu să se solvesca căte 1 fl.? Său: ea să se regulede tac'a solvinda astfelu, incătu ofertulu pe trei ani să se respunda intregu inainte? — său macdr numai cu — pe fie-care anu să se solvésca 2 fl. inainte?

Aci din diferite părți s'a adusu pentru un'a si alt'a parere cătu mai plausibili argumente; dar in fine adunarea s'a intielesu, ca să amene acesta cestiu pana la regularea mai antaiu a trebilor Directoratului.

Facendu-se motiune pentru alegerea unei Directiuni noue, aceasta restaurare dupa agere dispute nu se primesc acuma, ci se

amena pana nu se va trece mai antaiu peste censurarea reportului Directiunei de astazi.

Căci — renoirea Directiunei pururiā a urmatu la inchiaarea adunării generale, dar cea de facia nu se inchiaia, ci numai se intrerumpe pe unu timpu.

Atâtă la acést'a, cătu si la precedentele punctu avura locu loviri aprige si scomotose intre unele partite seu mai dreptu dicendu — intre unele persoane din Directiune si din opozitie. A numo au provocatu niscari atacuri cam pré temerari in contra Directiunei, resp. in contra V. directorului Desseanu, prin fisculu Directiunei dlu Iosif Popoviciu, si respingerile urmate din partea aceluia, precum si a altor'a — mare neplacere si chiar indignatiune.

Dlu Ios. Popoviciu s'a obiectat, că densulu ca membru alu Direbtiunei, carele mai pururiā a lipsit de la siedintie, n'ar fi indreptatitu a impută negrigintia si disordine Directiunei, din care face parte; că mai de parte densulu, ca fiscul alu Directiunei, carele — de 4 ani nici nu si-a facut reportul si nu si-a datu séma, nu ar face cu cuviintia a atacă Directiunea; că in fine densulu, carele si insusi ca studinte a fost ajutoratu din partea asociatiunei, n'ar face lucru logicu si moralu, candu condamna asociatiunea că de candu e n'a facutu nemic'a!

La acést'a dlu dlu Popoviciu a credutu că face bine a respunde, că ajutoriile de 60 fl. ce a primitu — nici n'ar fi ajutoriu! Că Dsa n'a avutu timpu de a-si face reportul si darea de séma, de óre ce pururiā a fost pré tardiu insciintiatu despre adunări etc. etc.

In urm'a acestora dlu Ios. Popoviciu a renunciatu la oficiulu seu de membru; precum de asemenea din cauza de impedeceari private a renunciatu si dlu Paguba; dar adunarea gen. n'a primitu.

In fine facendu-se dispusetiuni pentru autenticarea protocolului, pe la 2²/4 óre acesta prima siedintia s'a inchiajatu.

Intr-o onore dilei, dlu Eppu a datu o mésa stralucita.

Cubinn, in maiu 1874.

(Reflexiune cu privire la infinitarea unui cercu de lectura in Bocchia montana.) Premitu la acestu locu, că nu mi-a placutu nici candu a mo denite in polemice, si cu atâtă mai pucinu in momentulu presinte, candu impreguiarile critice locali din nou'a-mi parochia mi-dau multu de lucru, si asiā mi-immunitescu ocupatiunile. Considerandu ince, de o parte că e vorba despre spunerea adevăratului, despre o causa carea dupa natur'a ei este de mare importantia si interesu publicu, despre infinitarea unui societăti de lectura in Bocchia-montana, éra de alta parte că sum provocat la acesta, atâtă directu, cătu si indirectamente, din mai multe părți, mi-permitu a dă celoru interesati informatiunile necesarie, relative la cauza din cestiuene.

In nr 20 din a. c. alu pretiuietei Albine apară o corespondintia, datata din cerculu Bocchia. In acést'a unu domnu „estraneu,”

facendu amintire despre unii pasi intreprinuti din partea unoru inteligiinti pentru infinitarea unei societăti de lectura in Bocchia, adauge că la initiativ'a mea si a altorui batisti s'a sl tienutu in Bocchia un'a conferinta sub presedintia dlu comercianta din la M. Rusu.

Dlu presedinte M. Rusu, in nr 28 si st. Albine, a si respunsu acelu domnul traneu astfelu, in cătu spalandu-se pre in , cu verdi si uscate de tin'a neinteresarii indiferentismului facia de o astfelu de casalutaria, isbesce cu in vective si sarcasme preotii romani in generalu, si specialu in person'a mea, atribuindu cu temeritate totu lui de fapte si vitiuri clerului roman, acelu adausu, că preotii sunt cauza si la amintirea intreprinderei din cestiuene, etc. etc.

Din acestu punctu de vedere, propriu respunde, resp. reflectă pre Dlu Rusu, definii si analiză limbajul si terminii tehnice care ii-a pus pre papiru nu pen'a sa, ci pen'a altuia, si a-i argumentă apoi, că adverenta stare a lucrului, despre care este vorba, prefacut'o in neadaveru, si că nu sunt precauza amortirei intreprinderei din cestiuene ci chiar Dlu Rusu, carele cu principiele altuia in publicitate vré se figuredu ca roman er candu e vorba de vre o fapta romane fuge ca draculu de tamaia, dupa cum nu voiu incercă a areta mai la vale:

La inceputul anului precedinte, — o si a internationale din Bocchia, despre care predileptiune amintesc dlu Rusu in cordonul dintre siedinti'a sa, si-a tienutu adunarea sa generala. Cu acesta ocasiune, dlu Rusu, ca membru alu acesteia, acceptă ca să fie alesu — deoarece presedinte — celu pucinu de membru comitetu. Pofta sa inse nu i'sa implitu. Candu dlu Rusu se vediu insielatu in asteptare sale, o mare parte dintre membri romani respective casine, de o parte vediendu, că stă slabesc cu procurarea diurnalelor romane, ér de alta parte că in biblioteca ei, care numera aproape la 400 de opuri, nu se afara unu opu romaneșeu, — s'a rezolvatua si renunța la puseț'una loru de membru acestei casine, si apoi — unindu-se cu intelectua romana din mai multe comune si ocuri, se întindeste unu „cercu de lectura manu in Bocchia-montana.”

Dlu Rusu incepù a spera, că daca se poate realiză acesta ideia la romani — elu si poate molecomi ambitiunea. De aceea s'a acceptat si domn'a-lui la pasiulu celorai membrii. Se fecă o invitatiune, prin care din partea mai multor inteligiinti, se invoca tota intelectua romana din Bocchia o confarintia pre-alabile, pre 19/7 iuliu a. m. in localitatea scolei gr. orient. rom. Convocatori au fost: Dlu Rusu; Botosiu, parochu M. Gianu, vice archidiaconu gr. cat.; si B. Nejoianu, parochu in Vasiova.

In acesta conferinta dlu Rusu fiind de presedinte adhoc, era subscrisulu de membru. S'a alesu apoi o comisiune in persoane Dloru: Z. Bordanu, jud. reg.; S. Moldovanu cancellist; I. Marcu, docinte; Nicolau Pa-

se uim de totu. Langa Rege pe tronu siedea soru-sa si amenduoi si-serbau cununia — „Poterea” cu „Nedreptatea.” Fals'a mirésa prin poterea magica a anelului tionea in cursa toté gandire Regelui. Anelulu de pe degutu scilișa, de ti-luá vederea, si pét'a din elu aruncă o lumina rosia ca sangele, incătu te aducea in confusione ca si ochiul sierpe lui! Mirces'a insasi pe tronu do auru, frumosa si selbateca, ca unu demonu, straluciā ca o flacara de focu schimbata in figura omenescă.

„Recunoscă-me Rege!” strigă Dreptatea cu vóce inalta si petrunditoria. „Tu esti inselatulu. Te-a orbitu o mintiunosa!”

Atunci insielatorii incepù să ridu cu unu hohotu, ce resună prin toté salele. Regele inse cauță strainu si cu recela la femeia rogozătoră; nu o cunoscu!

„Me provoco la vorbole Tale,” strigă Dreptatea, „me provoco la credint'a ta. Să dora omenii sunt atâtă de uituci si rei?!”

„Nici odata nu ti-am datu cuventul meu, nici-candu nu ti-am permis o credint'a mea; eu nu te cunoscu,” respunse Regele atietiatiu.

„Atunci consulta pe cei-ce te au inselat la venatul.

„Ei sunt nebuni ca si tine; in nebuni'a

loru vorbescu despre lucruri, cari io nu le-am petrecutu si nu le-am vodiu nici odata. Pe capiatiu acei-a, legati, am poruncit u să ii arunce in temniță.”

Regin'a privia cu triumfu si cu o cautatura desprețuită cătu soru-sa, si cu intenție vatematioră, facea ca anelulu să schintieze si să lumină totu mai tare.

Dreptatea, inselata, incepă a se clatină; i se parea, ca si candu i-ar fi intrat la sinu o mana de feru si i-ar stringe anim'a. Mai innadusita de ruginie si de vatemare, strigă cu vóce inalta: „Vai mie! alta potere este ascunsă in anel, nu accea ce me facea să cred tu' a mea cea falsa. Slaba sunt si foră ajutoriu, si cauta să me plecu violentie ce posiede acum Nedreptatea; — si batjocură ei trebuie să o suferu. Dar — mi-voiu pune credint'a in Ddieu; elu e mai bunu, de cătu cum eugetămu noi adescori.”

„Afara cu cersitorii a indrasnătia!” strigă regele maniosu, si poruncit să biciuăsca Dreptatea c'a p'o feta perduta si s'o arunce pe strade.

„Mai bine me voiu intorče érasi in padurea mea, voiu trai departe de ómeni, cari nu me cunoscu si me desprețuesc,” disse Dreptatea si versă sirio de lacrime,

Candu să apropia ince de padure, acést'a era să cuprinse in flacare; reutatea sororii sale a ordenat să se aprinda. Astfelu Dreptatea trebuie să cersiesca pe la usile ómenilor, fora patria pe pamant, impinsa si alungata.

Si Nedreptatea in legatura cu Poterea incepă domnfa lumésca. Regele capătă nisice descendenti infricosati; selbacei si pofta de resbunare bateau ca ciocanole in piepturile lor. Incalcati po armesari negri, lapetandu frenele din mana, navaleau prin tiéra — la venatul de ómeni, căci sangele ferelor selbacei nu ii atietiau mai multu. Ca demonei peccatorilor rumpeau incuiatorile de la casele ómenilor, rudole de feru le frangea ca pe nisice gategie putrede si portile cele mai tiépene sariau in bucati de pumnii lor. Déca din intemplare li se opunecau atari vitedi ca să si-apere santele altarie, vatrele consantite si semenaturile paenice: atunci o singura lovitura le rumpea 'n dăou spad'a taiosa din mana, si bucatielele se aruncau in aeru. El treceau mai departe preste muri inalti, preste riuri turbate si pamentul tremură sub copitele venatului selbacei si pe unde ajungeau odata, acolo crescea érba verde pe altarele de jertfa; la pragurile usielor se 'ncolaceau si sariau vîperile, ér in intru pe vetrele stinse

se tupilă Tacerea, si atiepiā si visă, si visă si si piă, pentru că locuintele ómenilor se punau cu totul. Fia-care rapiā dupa placu si oferă momentulu, de-óra-ce Poterea de pe tronu lipsă orice munca de fructul ei, inainte d'a deveni cōpta; cu o fome canescă cu rafinaria si cu taria unui animalu rapitor si-facea cale, prin granare, prin pivnitie inghită iute ceea-ce adunara diligintă si crutiarea pentru anii de nevăia. Acăi trecătă se vina cineva să iecătește de stepanirea toté predilecției, pentru că viéti'a era foră venitoriu, era mistuire, o consumatiune a momentului. Fomea si cium'a si-dedera man'a, ér mărturie tacuta se pre-amblă preste totă tiéra si umbr'a melancolica si ceremoniosa a unui nuor. Déca cineva se promitea pe cuvintele de onore si jură, că va fi credintosu, că si-viționé juramentulu, atunci-a si reflectă: „Nu potu să-ti credu pana nu-ti voi scrie cuvintele cu focu pre fruntea ta.” Detorasiulu face acést'a, si de se luă a dăou'a dia să-si tienă cuventulu, miscă cu nepasare din umori si dicea, că pe fruntea lui nu stă scrisu nemici, si astfelui faceau de la omulu celu mai dorondu pana sus la sfetnicii tronului. Celu persecutat si despoiatu punea degetul pe litorile legii si strigă: „Aici stă scrisu chiar

comercante; B. Nemoianu; M. Giana; B. Diaconoviciu; ér Dlu St. Antonescu se sè partecipe numai ca inspectore politici.

Acésta comisiune avea sè se intrunésca o conferintia, convocanda pre 1. angustu tr. din partea presiedintelui, pentru delimitarea elaboratului de statute, ca sè-lu pôta poi presentá adunarii generali spre pertracare ulteriora.

Facendu eu invitatiunea, am imma-nato dui presiedinte spre subsciere si mai parte urmare; acésta immanuare m'a instatu multu timpu, deórece presiedintele facea din naintea mea, mai ca aieva, totu-mu'n'a nevedintu.

Ce a facutu Dlu presiedinte cu acésta invitatiune, se pote vedé din pseudo-corespondinti'a sa plina de mascarade, si in carea scusa, cù — grasandu pre acelui timpu la colera, a fousu ne-possible a se tiené vre-o conferintia. — Bravo! Dlu Rusu nu si revoca memoria, cù nici o comună din cerculu Bocsiei n'a fostu atâtua de crutiata din partea polerei ca Bocsie mont., prin ingrigirile barbilor cu pretorele St. Antonescu si Dr. Bogu fiindu feritul poporulu de latires accesi bôle. Scia ast'a dlu Rusu, se face inse numai a nu sci chiar si aceea, cù aci pentru alte copuri s'au potutu tiené adunari si consultri, d. e. representanti'a comunale si-a potutu sené regulatul siedintiele sale etc. La slabu argumentu luà refugiu dlu R. pentru a-si susținé nepasarea, dar amaru se insiela, caci—ciindu cu totii cum sta lucrulu — anevóia va aplaudá cineva.

De aci inse potemu sè cunoscemu cele scaune, pre cari a siediute dlu Rusu inca la anulu 1861 pana in presinte si dintre i acuma, precum se vede, unulu — ne-nai stendu-i rabdá falsitatea, s'a frantu sub elu.

Mai bine facea dlu R., daca elu tacea; — sè daca i a placutu a se scusa prin pamphletul seu croitul de altulu, atunci sè nu cunsu, cù nu coler'a asiatica, seu alta bôla asemenea natura, au fost caus'a ne-tienerei conferintiei din cestiune, ci cu totulu alta lera, carea — inca pre candu petreceanu eu Bocsie, grasá cu mare furia, si carea dupa marea Bocsiiloru inca n'a incetatu, ci se descese si primi ante comune din cercu, prin Rama, Rama etc. Aceea e coler'a amagirei seduce, — proselitismu, carea a fost atâtua periculosa, incâtu a detinutu dela lucru numai pre Dlu Rusu, ci inca mai pre unii, tre cari chiar si pre Dlu Bordanu, neparticipandu nici odata la conferintie. En sè strobâmu Bocsiiani, cù ore asiá e seu nu? — Tristu adeveru acest'a, ni vor respunde cei orbiti! — Dar acu, daca dlu R. si cu altiiva au sciu si-o provóce, apoi fia-le mila bietii omeni, — caci li ajunge de alte ne-suri — si caute de remedii pentru sterpirea. Prin o pasire de acésta natura si-va procul dlu R. mare meritu si multiumita din partea poporului; candu ambla inse orbecandu si vîndu in publicitate cu scus'a, — cù din s'a coler'i asiatici nu s'au potutu tiené con-

ferinti'a si altele, tote nefundate naintea omelor petrundietori, se face numai ridiculosu. Posiovaic'a e unu jocu betranu, esitu din moda; lasati-ve de elu.

Dupa incetarea colerei, continua dlu Rusu sa convocatu pre 9/21 optovre a. cr. o alta adunare a comisiunei, in care — dorere obser-varamu cù intre altii — toti preotii straluciá prin absinti'a loru si intre acestia chiar si notariulu cu scriptele comisiunei, preotul P. Botosiu, de si insusí a fost scrisu invita-toriele pentru acésta adunare. Considerandu cù majoritatea comisiunei pote sè aduca decisiuni valide, dar nefindu nici aceea de facia, presiedintele si-esprese parerea de reu, ve-dindu atât'a indiferentismu chiaru din partea acelor, cari sunt chiamati in prim'a linia a se interesá de astfelui de lucruri, — si sus-pinsse activitatea comisiunei pre unu timpu nedeterminat, promitiendu totu odata cù la tempu acomodatu va convocá o alta conferintia. Asia si-scusa dlu R. negliginti'a sa.

Celu ce va percurge aceste siruri si cele-ce voiu insirá mai la vale, va avea oca-sione a vedé cum licuresc imbecilitatea de ar-guminte a acestei scuse, acoperindu-se stren-tiele dlu R. prin o larva de colore cameleo-nica. Eu intrebui: caci membri au fost alesi in comisiune pre langa presiedinte si notariu? — Siepte! — Dar din acestia caci preoti au fost in aceea comisiune? — Numai duoi, si anume parintele Nemoianu si Giana. — Acu daca acesti duoi membri absentara, ér cei cinci civili partecipara la conferintia, ore presiedintele, disponendum de o majoritate, nu ar fi fost in stare sè aduca decisiuni? Ridiculosu ar fi a aserá cù nu! Apoi notariulu a absentatul nu cu scriptele, ci cu o lista de invitatiune — caci numai la atât'a activitate a potutu ajunge cu dlu presiedinte. Dar ore nu s'a potuta alege in acea conferintia unu substitutu? — Da-trebuie sè respunda ori cine. E chiar deci cù nu e de a se cercá tota vin'a nerealisarii ideei din cestiune in absenti'a preotiloru si a notariului.

Acu inse venimu a afilá, cù presiedinte n'a avutu majoritate, si cù de aceea nu s'au adusu conclusiuni; deci vin'a ar ceda asupra membrilor din comisiune ce se ab-sentara. E bine, dar daca dlu presied. n'a avutu majoritate, de ce n'a convocatu adunarea generala, si sè-i fia reportatu de spre acésta impregiurare, caci acest'a si-tie-nea de stricta detorintia a curá reulu, daca nu altu-cum, pote prin alegerea unei a doue comisiune mai omogene si mai energiose. N'a facutu acest'a dlu R., si de aceea cade tota greutatea peccatului numai si numai asupra domniei sale.

Nu e deci caus'a netinerii conferintiei, resp. a nerealisarii ideiei din cestiune nici coler'a, nici absentarea preotiloru, nici in urma chiar absentarea si a civililor, ci este singuru dlu Rusu, presied. comisiunii, caci acest'a a cercatul sè remana lucrulu balta, intrelasandu apucarea de mesure, cari para-lisau reulu si impiantau energ'a intreprin-ditorilor.

Sè ve spunu si de ce a dusu dlu R. carulu in naroiu. Dlu R. voia a figurá in comite-tulu casinei internationale, elu inso nu reusi; de aceea se mania si se apucă cu romanii de lucru, ca sè infiintiedie o casina romana. Strainii, ve-dindu cù perdu multu prin retragea romanilor, se induplecara a face destulu ambitiunii dlu R.: ei aleseera pre dlu R. de vice-presiedinte. Dlu R., acu v.-presied. la casin'a interna-tionale, tiene de pericolosa infiintarea unei casine romane; caci atunci strainii i vor dà cu petioriul din apoi.

Acest'a si as'a e dlu Rusu: elu fù romanu si intreprinse realizarea unei ideie bine-facatorie pentru romani, dar numai pentru a areta strainilor, cù elu le pote stricá, daca vrea, pentru a-ii spari; èr cùtul ce i satisfa-cura acestia ambitiunea, vrea sè le arete acu, cù elu pote stricá romanilor, daca vrea! De am invetiá a-lu cunoscere odata cu totii!!

In fine aslu de superfluu a citá la acestu locu töte testurile murdarie din pamphletulu Dlu Rusu — si a le reflectá; atragu inse de astadata atentiunea preotimei asupra epitelor ce-i se atribue din partea dlu Rusu, a omului carele astadi voiesce sè tréca de germanu, mane de romanulu celu mai mare, era poimane de numai Ddieu sè-lu mai scia de ce! Éta ca serie dlu Rusu, seu mai bine a-dovacatu seu:

„Preotii nostri suntu nisce trantori, cari se ingrasia din sudórea bietului poporu etc. Audi preotime! Déca n'ai auditu, cum ti-se impare de limb'a acésta? Dlu Rusu nu e multiumitu cu aceea, cù a uisu o causa culturale si multu promisioria pentru romani, ci in esaltarea sa ordinaria mai are cutesantia a se nascocori contra preotimii prin atari mascarade. Scopulu se vede a i fi discreditarea preotimei naintea poporului. — Eu inse asi dorí a set pre cari preoti ii numesce dlu Rusu de tran-tori, speculanti domniti do indiferentis-mulu incarnatu si de scrupulositati ne-intemeiate, caci dlu Rusu nu ne spune, desi domnia lui a venit in atingere cu preoti de multe confesiuni, atâtua romane cùtul straini, trecentu dsa dela o beserica la alt'a, casi dela o natiune la alt'a, nu arare ori, firesce totu de a un'a condusu de interesele sale egoistice. Spuna-ne dlu R. pre cari preoti intielege si aduca-ne probe, ca sè se pote orienta poporulu nostru, sè se scia feri de atari preoti.

„Noue nu ni trebuie preoti ce perdu tim-pulu in taina“ dico dlu Rusu; ér lumea intréga, si si eu i aplaudediu, numai cùtul cùtinti'a dsale nefindu indreptata contra unor preoti, despre cari sè ne fi aretatul dlu R., cù perdu tim-pulu in taina, remane fara de nici unu pretiu in scus'a dsale, ea nu e argumentu ne-finu adeverita.

Noi inse din faptele dlu R. cu totu dreptulu i potemu dice: Noue nu ne trebuie in si-nulu natiunii omeni, cari speculedia, casi dlu R. cu principiele si interezele natiunali si basericesci, ca si eu o marfa fora de nici unu pretiu, fiindu cù principiele si interesele de progresu suntu cu milione de ori mai scumpe decatul individui. —

Si acuma ca de inchiajare aducu aminte dlu Rusu, cù déca domna lui voiesce sè se spele inaintea On. publicu de indiferentismulu si nepasarea ce a nutrit'o pana acu facia de o astfelu de causa:

Apoi caute sè convoca o adunare spre scopulu infintiarei „vnui cercu de lectura in Bocsie montana si sè fia ascuratul, cù cei doi preoti, dimpreuna cu notariulu, nu voru mai absentá dela aceea adunare — déca tomai cesti duoi preoti si cu notariulu compunu maioritatea unei adunarii seu coferintie constatatorie din aproape la 20 de individi. Eu presupunu cù va face-o acésta dlu Rusu cu atâtua mai vertosu, cu cùtul dlu Rusu promi-nite. Me pune inse in ingrigire clausul'a dom-nei-sale din corespondintia-si, unde dice, cù la tempu acomodatul va convocá o-alta conferintia. Eu me temu cù ast'a va fi numai atunci, candu dlu R. si-va perde postulu de vpresied. la casin'a internationale, ér strainii vor cercá sè se amene acestu momentu cùtul se pote de tardiu. De aceea pana candu nu vom vedé pre dlu Rusu lucrando cu resolutiune si energie la realizarea intreprinderii din cestiune: pana atunci totu reulu, urmatu si urmandu din lips'a acestei institutiuni, va fi a se aserie dlu Rusu, si de aceea dlu R. va fi cu dreptulu banuitu de ceea ce-lu tienemu cù e astadi, de unu cameleonu ce venedia interese egoistice, schimbându-si colorea dupa cum i cade mai bene. Lucrul dlu Rusu in intere-sulu natiunii nôstre si lu-vom glorifica, ér daca scopuri straine, secrete si egoistice lu-re-tinu, atunci repasiésca, lase pre altii sè lucre, caci prin acestu pasiu va scapă de dispretilu celor vii si de blastemulu viitorimei. —

Paulu B. Botosiu, mp. parochu gr. or. rom. si natariulu comisiunei pentru afacerile premergatorie.

Beliu, 29 maiu 1874. n.

(Reflexiune, gratitudine si recunoscere.) Inca de la redicarea protestului meu in contra alegerii de deputati sinodali laici in cerculu Beliului, d. preotu Ambrosiu Papp, din Grosi, cu caci-va companisti ai sei, nu mai ince-tara, a aruncá continuu cu tina in mine, pana acu la resolvarea definitiva a acestei cause, pentru a cărei deslucire se esmisese o comisiune din partea competiente. Fiindu comisiunea gata cu investigatiunea si constatandu, cù adeverulu si dreptatea sunt pe partea mea rogo on. redactiune sè-mi deschida pucinu locu in colonele pretiuitelui „Albino“, pentru a adresá cîteva cuvinte de despărțire dloru contrari ai mei.

Dle par. Ambrosie si dloru companisti! Dvostra credu cù ve veti fi aducendu-vi a mente bine de nenumeratele apucaturi vul-pesci si viperiane, prin cari — din rancore, individia si ura personale — me atacarat, aruncendu-mi, cù „eu numai din interesu perso-nale si ambitiune voiescu cu puterea sè fiu depu-tatu etc. etc.“

Eu, ne-amiciloru meu, la töte acele in-vective ve respundu si aci ca totu de a un'a: cestii list'a candidatiloru, si ve veti cõvinge-

lagaduitu; pe mine me apera legea; tu in-due ca sè domnesca sentinti'a legii, „prin te singuru te mai retieni la domna“!

Atunci sfetniculu respusno eu surisu de mandria: „Eu nu vedu legea care o areti; de aceea ti-svatuiesc sè-ti ie-jetulu de pre foia legilor, pentru cù nu mai degetulu dar din umeru ti-voiu tâia-regu braciulu, care lu-redici in contra Po-nii!“

Ér Nedreptatea pré-puternica dise: „An-zi din peptu v'asi poté-o smulge, ceta-ni harnici! pentru cù tiéra o cîrmuesce Dreptatea; eu inse nu me atingu de vié-te vîstra; eu pretindu de la voi nu-si semtiemintele animelor, pretindu capri-ali aprofundatul spiritului vostru, orgo-na conscientiei vîstre, onorela vîstra: pro-ndu miresm'a eterului, ca arôma pentru mi. Ca garantia pentru supunerea vîstre, ca gagiu securu mi-depuneti eroldulu direloru vîstre — limb'a!“

Atunci se uitau omenii uimiti unulu si altulu, ei invidiu animalele, pentru tele nu sciau de maréti'a unei atari jertfe, tra ce natur'a mamésca le denegă ecivo-nu daru alu ratiunei cum si schintéu'a consci intieci.

Ah! Nedreptatea purtă la degetu anelul magici; mana omenésca nu i putea rap-i clenodiul fatal. Poterea ér orbita: uitarea i tiene captiva sentirile si gandirile.

Intr'aceea Dreptatea calcata 'n pe-tiore si maltratata atâtua de indelungu, se pornt éra catra curtile regelui si spera cùtul prin rugaminti va poté miscá anim'a sororei sale, care acum dominise destulu.

In palatiulu regescu ardeau facilie si liminau cu vîtojune ospetile selbatice de nöptea; aci se versá spum'a din pachara, pe candu afora poporulu de rondu moria de sete sub arsiti'a vesteditoria a miseriei si des-priatiunei.

Te rogu pe numele Dieilor eterni, pe puterea si mania loru,“ strigă Dreptatea, imbracata in haina de cersitoria catra regina, „pune unu capetu la tête astea, dà-mi in-dreptu, ce e alu meu si fi multiumita cu cœea ce ai gustatu pan'acum!“

Atunci regin'a se radică pe tronu si in petiore; ochii i innotau beti intr'o ametiela bachantica, de pe budiele deschise picură spum'a dulce, imbetatoria a unui pacharu, care golindu-se cadiu din mana si esclamă cu triumfu:

„Sermana nebuna ce ti-au ajutat tie Ddieu? Ce mi-a stricatu mie mania loru? Eu nu credo mai multu in basmulu despre Ddieu! Unde sunt Ddieu, ca sè me pedepsescă? nu esiste nici unu Ddieu, nu esiste magia! Seca-turi si povesti de babe nu me însapimenta. Ei bene, Ddieu sè dee vr'unu semnu cùtinti'a existu. Eu vreau sè-si reverse fulgerele asupra capului meu! — Nu vedi, cùtacu? Eu inse mi-voiu implea pocharulu de nou si voiu ride de credinti'a ta. Nimicu nu voiu sè am din gratia ta, si ca imputarea sè-ti amutesca pentru totu d'a mi'a, apoi éca-jucarei a intipuirei tale!“

Dicendu aceste, cu surisu sarcasticu si-aruncă anelulu departe inspre sor'a despre-tiuita. Acésta lu-redici iute si-intinse mania 'n susu, incâtu anelulu straluciá si scripia cu potere dupla.

Atunci ingalbeni regele si resuflă greu; si-puse mania pe frunte si se tredi ca dintr'un visu greu si insapimentatu. Acum recu-noscu Dreptatea batjocorata, si plinu de spaima, caintia si mania priviá cele-ce se petrecuse in juru-i. C'o lovire iute de spada tâia corona de pe capulu demonului, ce siedea langa sene, si demandă, ca monstrulu acest'a sè se arunce preste treptele palatiului; ér langa

sine asiedia Dreptatea. Acésta strigă dupa soru-sa:

„Nefericirea mea mi-au causat'o bune-tie si increderea, ér peritiunea ta ti-o cau-sidă truf'a si arogant'a.“

Chiamatu-si a-Nedreptatea toti fiii, pe demonii selbateci, ca sè-si resbune asupra regelui si sè-i rapescă domna. Pe candu s'adunara acestia si invertia spadele ne-vincibili, pe atunci d'odata se aprinse intre ei ur'a si cu jalusi'a; fia care voia sè castige corona pentru sene, si intorcendu-si armele unulu asupra altui-a, se nimicira in lupta sangerosă.

Nedreptatea despe rata se retrase acum érasa in singuretatea padurei; acolo eu-geta mereu cum ar potea sè vina era la domnia. Dar Dreptatea, unita cu Poterea, ne-nec-tatul au zidit pe ruine fericirea si nobilitarea omenimei.

că eu nu m'am obtrusu, ci onor. conferintia a intelegerintiei greco-orientali romane din Oradea-mare, tienuta la 18 fauru 1873 v. a fost aceea, carea a binevoitu a trage in combinație, la alegerile de deputati sinodali, ne-junsemnat'a mea persona, de a me candida adeca si a me recomandă alegetorilor. Resfrangeti acestu adeveru si atunci voi fi eu celu taberit.

Ati mai afirmatu inca ne-amicii mei, — si — inca cu juramentu strimbu — că „tote cele aserte de mine in protestu sunt numai mintiuni etc. etc. etc.“ Cetiti inse rogu-ve cu atentiu a decisonea Venerabilelui Sinodu epar. aradanu, din 12/24 aprile a. c. referitoria la protestulu meu, si apoi cu man'a pre anima, ve veti convinge si veti afila, că asertionile mele s'au constatatu de drepte, ér dvos tra'ati remasu mintiunosi, calumniatori si falsificatori de lege si de dreptate. Adeveratu este că dvos tra'ati recursu la totu felinu de medilöce, ca se seduceti si terorizati pre bunulu nostru poporu, ca se vi acopera sinistrele fapte falsificatorie, si inca chiar in presinti'a ocoratei comisiani, esmise in cau'a a-est'a la Grosi; bunulu Ddieu inse nu vi-a ajutatu, si asia a invinsu dreptatea.

Eu dura, dupa constatarea comisiunii cercetatorie, nici nu m'am obtrusu de candidatu, si nici n'am protestatu contra abusurilo u de la alegero din interesu egoisticu si din ambiriune, dupa cum v'a placutu Dvostre a use a; s'a constatatu in e că eu am avutu cau'a a denuncialumii intrigile, nelegalitatile, violintele si abusurile veheminti ale dvos tra'ati, cu cari v'ati deprinsu la alegerile de deputati, prin indemnul reu-voitorilor nostri dela potere, si pre cari v'ati indatenatu a le intrebuintia acu in tote trebile nostre natiunale bisericesci si scolari. Dvostre m'ati tassatu de calumniatoriu, chiar me iunegrirati. S'a esmisu comisiunea cercetatoria, carea a constatatu adeverulu celu mai curat, cumca adeca eu sum curatit de tote insinuatiunile si investivels ce mi-le fecerati, ér Dvostre sunteti coi vinovati. Credu, că ne-am desfacutu. —

Cu acesta ocasiune nu potu intrelasă d'a rogă cu totu respectulu: a) Pre onor. confer. din Oradea-mare, care m'a can-didatu. b) Pre onor. alegetori cari m'au onorat cu increderea de alegere c.) Pre onor. comisiune, esmisa la Grosi in cau'a investigării asertelor mele, pentru ostenelele ce si-a datu a scote adeverulu, si d.) Pre Venerabilu Sinodu eparchialu pentru gratiile decesiuni facia de protestulu meu — ca toti membrii acestor corporatiuni se binevoiesca a primi sincer'a-mi expresiune de adunec simtit'a mea multiamire, apromitiendu-le că eu facia de toti aceia, cari au luatu parte activa in acesta causa, in interesulu adeverului, pururea voiu nutri cele mai dulci sentinte de recunoscinta.

Multiamesc tuturor alegetorilor meu, si distinsu aceloru alegetori din Grosi, cari au remasu fideli dreptatii si nu s'au lasat a fi sedusi, si in fine ii rogu se binevoiesca a primi resmunitiunea mea de la candidatura.

Dicu inse dloru falsificatori si driptori de adeveru si de dreptate, că in tota vieti'a mea nu voiu suferi nelegalitatile loru, ci de locu ce le voiu observa, le voiu denuncia mai antai la locurile competinti, si apoi onoratului nostru publicu.

Paul Gavrillette, m. p.
dasculu gr. or.

Din Torontală, 24 maiu v. 1874.

Findu-că multu pretiuit'a „Albina“, in nr. 37 alu seu, atinse cu unu petitoru scandalose acte, ce se pretrecu de multu tempu in comun'a Toraculu-micu, facia de scolele si de invetiatorii de aci, ba findu-că se spuse lumei expresu si forte bine nimeritu, cumca aci notariulu si judele, amagindu poprul, facu si sustienu scandalulu in acesta comuna dusa pe cale retacita; — eu spre mai diplina constatare, ca unulu ce am nefericirea a cunoscere forte de aprope pre acestu dnu notariu, fora de nici o preocupatiune mi-permitu a istorisi o schitia din faptele sale — nu din cele referitorie la afacerile comunali, cari se afla in stare demna de compatimitu, si poporulu simte si va simti inca lungu tempu urmari forte dororoze, — ci din cele relative la scole si invetiamentul

nostru natiunale, unde dsa, ca grecu de origine, n'are picu de dreptu a se amesteca. Inca mai un'a intelesei eu dorere, că adeca cu ocaziea visitatiunei scolelor din Toraculu micu, facuta prin magnificul Dnu Dr. Vasiliu, consiliariu in pensiune si inspectoru scolariu, acestu notariu — care in tineretie a fost sodalu de casapu — s'a esprimatu in cas'a comunala in faci'a poporului, că elu — déca vrea — pote se tramita pre acestu demnitariu alu nostru cu escorta afara din comuna!

Auditii dloru magiari! Voi caror'a ve place a ve laudă, că propagati cultur'a intre popo-re nemagiare, auditii cum — sciu organele vóstre politice se pretiuiésca scolelo si pre faptori principali a acestor'a !

Mai departe nu potu se retacu, că am intelesei din locu bine-informatu, cumca documentele necesarie eu privire la aceste brutalitati, sunt dejá transpusse la consistoriulu nostru din Aradu; me miru inse, că — daca lucrul sta asia — cum totusi Venerabilu Consistoriu sufere inca si mai departe batjocurile si dediosirile ce le arunca acestu dnu notariu asupra scoleloru si a auctoritatilor nostre bisericesci si scolari. Dloru dela consistoriu nu ne lasati preda furiei strainilor chiar si pre ter nulu, pre care ni e garantata prin lege desvoltarea libera. Fiti pucioiu mai gelosi preste ceea ce avem, si mai acurati in resolvarea actelo u, ce vi le năntia a-supritii romani.

Iuchie in sperantia, că venerabile Consistoriu, va cercă ca cătu de iute se puna frenu abusurilor ne-mai-audite « omenilor nerusinat de faptele loru urite, si orbi de cutesare in a i.e face reu, findu incuragiat in acesta prin nepasarea nostra si prin «principiu nepretenilor nostri. De am poté serba diu a mantuirii, cătu de curendu !

Dlu notariu nu s'a multiamitit numai cu aceea, că — dimpreuna cu mojicule de jude, au vendutu pamentulu scolei prin licitatiune; au detinutu si scăritu pe totu anulu salariile invetiatorilor, pana ce seermanii acesta trebuiu totudeuna se si-le scota prin procesu; au imbetatupoporulucu apa'recesi si l'u indemnatu se nimicésca totalimente contractele invetiatori de pana aci, si se constringa cu forta a pre respectivii a subscrie altele noui, croite dupa voi'a si prin pén'a dsale: — ci avendu intentiuni diavolesci contra scoleloru si invetiamentului nostru confesiunale, dupa multa ostensibila pusa intru promovarea intereselor straine, vediendu poporulu destulu de bine amagitu, pre invetiatori terorizati de ajunsu, era pre preoti trantiti in tacere adunca, — — cugetandu că a sositu ó'a, ca se-si incépa operile si se jóce halarípulu cu acesta comuna curatul romana — a incepstu a-se septo-rá contra Venerabilului consistoriu si Ilustriatii Sale Dlui Episcopu, si dupa aceea a indemnatu poporulu cu tote poterile se-si pre-faca scolele in comunali. Invetiatorii inse aci si pusera pumnulu in gura, si dlu notariu re-mase oparit, si pică cu acestu planu. Opus-tiunea invetiatorilor i atrase atentiunea si se covoince, că acestia n'au perdu inca cu-ragiulu de a-lu impedecă intru realisarea in fernalului seu planu; de aceea se sufalcă de nou, aduna poporulu in tota dominec'a la cas'a comunala, si lu-indemna se in chida scolele si se depuna pre invetiatori, era candu va veni inspectorele scolariu ori dlu protopopu in faci'a locului, se ii scota din scola ori din biserica si se-ii alunge. Videant consulse!

Ciacova (Banatu) in 2/14 iuniu 1874.

(O reprivire si unu necrologu.) In comuna Ciacova pana in anulu 1852 scola romana de felu n'a fost, măcar că pre la acel anu, dupa statistic'a ce avem, numerul Romanilor in acestu orasieu, candu-va curatul romanescu, era de 1776 suflete.

Parcindendu dela amintitulu anu inderetu, Romanii de la tempulu candu s'au redicatu scole prin comune in Banatu, au contribuitu la sustinerea scoleloru serbesci si germane. (Serbii pre la anulu 1852 findu cam 800 suflete, au avutu 2 scole germanii, cam 1780 de suflete, au avutu de asemenea 2 scole.)

Provedinti'a divina grigi insa apoi si de fii dulci nostre natiuni romane din asta comuna, că in desu amintitulu anu 1852

unu barbatu cu simtieminte umane, cres-scóleloru romane din Brasovu. Fiati tierin's usiora, căci memor'a i vor pastră-o fapte! (Multiamita publica.) In a tr. Dlu G. Sida resemnandu de la postulu notarial din comun'a Nadabu, — fiindu alesu aiurea, — comitetul comunale, pana la formal'a definitiv'a alegere de notariu a unui individ calificat spre chiamarea acest'a — ceea-de din cau'a unor eventualitati obvenienti a durat unu restimpu de peste trei lune de dile, a alesu de substitutu pe Dlu Ionu Socin, notariul din comun'a vecina Sodoru. Astu dnu a condusu afacerile notariale din comun'a nostra spre multiumirea tuturor locuitorilor; ér din salariul cadetului partea dsale dupre acestu tempu de fundune, eu ocasiunea predarii oficiului notarial in manele nou alesului notariu, diumente cedandu-lu adjunctului A. Albianu, cealalt diumente, adeca: un'a suta-diese fl. v. a., a binevoitu a o dona ca de temeiul pentru fondul scolariu gr. orient. rom. din locu care suma in prim'a lunei c. in adeveru s'a si percepdu si predat in numerariu epitropis scolare locali.

Pentru acesta maranomosa si considerabile donatiune si desclitu pentru labilele indemnu ce ni dede Dsa prin acest frumosu exemplu, — in numele comunei intregi — prin subcrisulu — i se aduce ferinte multiamita publica. — Ionu Dobosiu mp docinte.

(Hymen.) Din Sibiu ni se comunica pr-telegrafu, cumca alalta-ieri, luni in 15 iunie, dlu medicu dr Ioan Moga din S. Sebesiu in credintiatiu de socia pre amabilu domisiora Ann. Bologa, flic'a pre demnului nostru barbatu national, consiliariu aulicu Iacob Bojogu. —

Publicatiuni tacsabili.

Concursu.

Pentru indeplinirea postului de invetitoriu la scola gr. or. romana din Romanesci, protopopiatulu Fagetului, a scrie din nou concursu cu terminu de siese septemene dela prim'a publicare foia „Albina“.

Emolumentele sunt: 120 fl. v. a. bani gata; 20 meti de grâu; 20 meti cucurudiu; 100 lb de lardu; 100 lb sare; 15 de luminari; 10 orgii de lemn si 1/2 jugeru de gradina cu cartiru gratus. Doritorii de a ocupă acestu post au a-si tramite recursele, instruite in sensulu statutului org. pana la desfisul terminu, către dlu protopopu alu Fagetului Atanasiu Ioanovicu.

Romanesci, in 16 maiu v. 1874. In contielegere cu dlu protopopu tractul 1—3 Comitetul parochialu.

Concursu

La vacantea parochia din comun'a Branesci, protopopiatulu Fagetului, a deschide prin acest'a pana in siese septemene dela antai-a publicare in „Albina.“ Emolumentele sunt: una sesia parochiale de 32 jugere, stol'a si biru dela 140 de case, si 1/2 jugeru de gradina intravilanu.

Doritorii de a ocupă acesta parochie au a-si tramite recursele loru — instruite in sensulu statutului organicu bisericii adresate comitetului parochialu — către dlu protopopu Atanasiu Ioanovicu in Faget.

Branesci, in 16 maiu v. 1874.

Cu scirea mea:
Atanasiu Ioanovicu, m. p.
protopresbiteru.

1—3 Comitetul parochialu.

„ALBINA“

Institutu de creditu si de economie

in Sibiu

* Cuponulu din 1. iuliu 1874 alu tiunilor institutului nostru se va ramperă, dela numit'a dia incolo, la cau'a institutului nostru in Sibiu

cu 6 florini 44 cruceri.

Cuponii sunt a se predă prelang consemnatu in ordine numerica.

Sibiu, 25 maiu 1874.

Consiliul de administratie